

Dosarul nr. 2rac-144/21

Prima instanță: Judecătoria Bălți, sediul central (jud. S. Ghercavii)

Instanța de apel: Curtea de Apel Bălți (jud. S. Procopciuc, N. Chircu, E. Grumeza)

ÎNCHEIERE

23 iunie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Dumitru Mardari
Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Societatea cu răspundere limitată „Itria-Grup”, reprezentată de către avocatul Dorel Rotaru,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de către Întreprinderea cu capital străin „Express Leasing&Microcredit” societate cu răspundere limitată împotriva Societății cu răspundere limitată „Itria-Grup” cu privire la încasarea sumei,

împotriva deciziei din 12 ianuarie 2021 a Curții de Apel Bălți, prin care a fost respins apelul declarat de către „Itria-Grup” și a fost menținută hotărârea din 20 februarie 2020 a Judecătoriei Bălți, sediul central,

constată:

La 30 decembrie 2019 ÎCS „Express Leasing&Microcredit” SRL a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Itria Group” cu privire la încasarea sumei.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, la 10 august 2016, între SRL „Itria Grup”, în calitate de vânzător și ÎCS „Express Leasing” SRL, în calitate de cumpărător, a fost încheiat contractul de vânzare-cumpărare a 1000 de mingi (de culoare neagră, roșie și verde cu alb), la prețul de 8000 de Euro pentru toată partida.

A menționat că, la 10 august și 05 septembrie 2016 ÎCS „Express Leasing” SRL a transferat către SRL „Itria Grup” suma de 8000 de Euro, plata totală pentru mingile procurate.

A susținut că, la 05 septembrie 2016 SRL „Itria Grup” i-a livrat 1000 de mingi, care au fost procurate pentru a fi utilizate în compania promoțională organizată cu ocazia sărbătorilor de iarnă.

A afirmat că, la umflarea acestor mingi, a identificat defecte la camerele interne ale mingilor, fiind identificate ca fiind defectate 663 de mingi. Din cauza

defecțiunii declarate mingile nu puteau a fi umflate și nu puteau a fi utilizate corespunzător.

A relevat că, costul mingilor defectate constituie suma de 5304 Euro (663 x 8 euro).

A notat că, prin pretenția din 25 noiembrie 2016 a solicitat returnarea costului mingilor defectate. Totodată, pârâtului i-a fost comunicat că, dacă acesta va decide preschimbarea mingilor defectate cu alte similare de calitate corespunzătoare, să țină cont de termenul acțiunii promoționale și, anume, până la 20 decembrie 2016, dată după care nu va mai avea nevoie de mingi.

A declarat că, la 01 decembrie 2016, la sediul său s-a prezentat administratorul SRL „Itria Grup”, Antonio Fornaro, care în baza actului de restituire a mingilor defectate a primit 663 de mingi defectate.

A invocat că, prin răspunsul nr. 10 din 02 decembrie 2016 pârâtul i-a comunicat că, mingile vor fi preschimbate până la 30 decembrie 2016.

A mai invocat că, până la 20 decembrie 2016 SRL „Itria Grup” nu a efectuat preschimbarea mingilor defectate și nici nu a restituit suma aferentă mingilor defectate.

A relatat că, la 28 decembrie 2016, prin scrisoarea nr. 16, SRL „Itria Grup” a informat-o că, abia au expediat mingile la compania „Max” SRL și așteaptă răspunsul de la ultima, iar la 25 ianuarie 2017, prin notificarea nr. 2, SRL „Itria Grup” a informat-o că, dorește să livreze mingi în locul celor defectate, dar nu în modul în care solicită reclamantul.

A comunicat că, prin răspunsul nr. 341 din 30 ianuarie 2017 la notificarea nr.2 din 23 ianuarie 2017 a solicitat livrarea mingilor doar în stare umflată pentru a identifica imediat dacă mingile sunt fără vicii și sunt bune de utilizat.

A susținut că, drept răspuns, la 03 februarie 2017, ora 12:10, la sediul său s-au prezentat 4 persoane, două s-au prezentat a fi de la SRL „Itria Grup”, iar doi au spus că, sunt executori judecătorești, fără a prezenta legitimațiile, care au manifestat un comportament foarte arogant și agresiv față de reclamant și ultimul a chemat poliția.

A afirmat că, prin decizia Colegiului disciplinar al executorului judecătoresc, acțiunile celor doi executori judecătorești s-au constatat a fi ilegale, cu tragerea la răspundere disciplinară.

A menționat că, la 17 februarie 2017, prin reclamația nr. 596, a reziliat contractul de vânzare-cumpărare din 10 august 2016 și a solicitat pârâtului restituirea sumei în mărime de 5304 Euro, cu titlu de contravaloare a 663 de mingi defectate.

A declarat că, prin răspunsul nr. 5 din 13 martie 2017 pârâtul i-a comunicat că, refuză să restituie suma solicitată și până la moment nu a restituit-o.

A specificat că, la 05 martie 2019 ÎCS „Express Leasing” SRL și-a schimbat denumirea în OCN ÎCS „Express Leasing&Microcredit” SRL.

A solicitat încasarea de la pârât a datoriei în sumă de 5304 euro și a taxei de stat în sumă de 3050 de lei.

Prin hotărârea din 20 februarie 2020 a Judecătoriei Bălți, sediul central, a fost admisă acțiunea depusă de către ÎCS „Express Leasing&Microcredit” SRL și au fost încasate de la SRL „Itria Group” în beneficiul ÎCS „Express Leasing&Microcredit”

SRL suma de 5304 Euro sau echivalentul acesteia în lei moldovenești conform cursului Băncii Naționale a Moldovei la data achitării și taxa de stat în sumă de 3050 de lei.

La 19 martie 2020 SRL „Itria Group” a declarat apel nemotivat, iar la 22 iunie 2020 a declarat apel motivat împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârii primei instanțe și pronunțarea unei noi hotărâri cu privire la respingerea acțiunii.

Prin decizia din 12 ianuarie 2021 a Curții de Apel Bălți, a fost respins apelul declarat de către SRL „Itria-Grup” și a fost menținută hotărârea primei instanțe.

Instanța de apel a considerat că, în cazul în care de către intimat au fost returnate mingile în cantitate de 663 de bucăți din motivul defectelor, iar apelantul a acceptat situația creată și prin răspunsul nr. 10 din 02 decembrie 2016 a fost de acord să fie preschimbată marfa până la 30 decembrie 2016, ultimul nu și-a executat în mod corespunzător și în termeni rezonabili toate obligațiile contractuale, or, în termenii stabiliți, apelantul nu a preschimbato marfa.

Totodată, instanța de apel a reținut că, reclamația nr. 595 din 17 februarie 2017, expediată de către ÎCS „Express Leasing&Microcredit” SRL în adresa SRL „Itria-Grup”, prin care s-a solicitat restituirea sumei de 5304 Euro, a fost apreciată de către intimat ca o declarație de reziliere a contractului ca urmare a neexecutării obligațiilor corespunzătoare în termenii solicitați.

Reieșind din prevederile art. 734 alin. (1), 735 alin. (1) și (2) și 738 alin. (1) din Codul civil (în vigoare până la 01 martie 2019), instanța de apel a relevat că, prima instanță just a stabilit o neexecutare a contractului din partea vânzătorului SRL „Itria-Grup”, fiind acumulată datoria încasată în mărime de 5304 Euro, iar cumpăratul ÎCS „Express Leasing&Microcredit” SRL a expediat somația privitoare la neexecutare, invocând inclusiv rezilierea contractului, respectând procedura legală.

La 09 aprilie 2021 SRL „Itria Group”, reprezentată de către avocatul Dorel Rotaru, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri cu privire la respingerea acțiunii, cu încasarea de la intimat a cheltuielilor de judecată.

În motivarea recursului a indicat că, decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe sunt neîntemeiate și ilegale.

A menționat că, instanța de apel arbitrar a apreciat probele și greșit a ajuns la concluzia că, în cazul în care de către intimat au fost returnate mingile în cantitate de 663 de bucăți din motivul defectelor, iar apelantul a acceptat situația creată și prin răspunsul nr. 10 din 02 decembrie 2016 a fost de acord să fie preschimbată marfa până la 30 decembrie 2016, ultimul nu și-a executat în mod corespunzător și în termeni rezonabili toate obligațiile contractuale, or, în termenii stabiliți, apelantul nu a preschimbato marfa.

A susținut că, deși recurentul nu a reușit să preschimbe marfa în termenul stabilit inițial – 30 decembrie 2016, intimatul a acceptat, totuși, livrarea mărfii preschimbate peste acest termen.

A afirmat că, cerința intimatului de a-i fi livrate mingile în stare umflată este nefondată, deoarece derogă de la condițiile stabilite în contract.

A relevat că, contractul de vânzare-cumpărare din 10 august 2016 nu prevede modalitatea concretă de predare-primire a mingilor – în stare umflată sau dezumflată. Totodată, din modul în care părțile au efectuat predarea-primirea mingilor conform actului de primire-predare din 05 septembrie 2016 rezultă că, aceștia din start au convenit asupra predării mingilor în stare dezumflată, la fel cum vânzătorul a primit marfa respectivă de la furnizorul din Italia.

A notat că, ulterior, la negocierea termenului de preschimbare a mingilor defectate, părțile nu au modificat această condiție.

A considerat că, probele anexate la materialele dosarului demonstrează cu certitudine faptul că, cumpărătorul a renunțat unilateral de la executarea obligațiilor sale de preluare a bunului.

A declarat că, refuzul vânzătorului de a restitui prețul mărfii, care așa și n-a fost livrată din motivul renunțării de către cumpărător la aceasta, este unul justificat. Mai mult ca atât, marfa în litigiu până în prezent se află la depozitul vânzătorului, care este disponibil în orice moment la dispoziția cumpărătorului.

A considerat nefondat și argumentul instanței de apel precum că, reclamația nr. 595 (corect nr. 596) din 17 februarie 2017, expediată de către intimat în adresa recurentului, prin care s-a solicitat restituirea sumei de 5 304 Euro, a fost apreciată de către intimat ca o declarație de reziliere a contractului ca urmare a neexecutării obligațiilor corespunzătoare în termenii solicitați.

A relatat că, în primul rând, instanța de apel nu a motivat prin ce a ajuns la această concluzie, or, în acest înscris nu se conține careva referiri la rezilierea contractului, iar în al doilea rând, chiar dacă reclamația enunțată ar fi fost acceptată de către recurent ca o declarație de reziliere a contractului, motivul rezilierii nu poate fi neexecutarea de către vânzător a obligațiilor corespunzătoare în termenii solicitați. Or, cumpărătorul nu a admis o neexecutare a obligațiilor contractuale, termenul de livrare a mărfii fiind prelungit de comun acord al părților.

A considerat că, reclamația nr. 596 din 17 februarie 2017 confirmă o dată în plus că, contractul de vânzare-cumpărare din 10 august 2016 a fost reziliat anume la inițiativa intimatului și, anume, după ce acesta, deși a acceptat preschimbarea mărfii defectate peste termenul de 20 decembrie 2016, care a fost stabilit inițial prin pretenția din 30 noiembrie 2016, ulterior a refuzat preluarea mărfii.

Prin referința depusă la 24 mai 2021 ÎCS „Express Leasing&Microcredit” SRL a solicitat declararea recursului ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele dosarului rezultă că, Curtea de Apel Chișinău a expediat în adresa părților copia deciziei contestate la 12 februarie 2021 (f. d. 157).

Astfel, recursul declarat la 09 aprilie 2021 este în termen.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții

Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de către SRL „Itria Group”, reprezentată de către avocatul Dorel Rotaru, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat asupra deciziilor instanței de apel are caracter nedevalidativ și controlul judiciar se circumscrie doar asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se în exclusivitate doar legalitatea deciziei, dar

nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posedă puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Rebai și alții contra Franței, 25 februarie 1995), pe când în recursul declarat de către SRL „Itria Group”, reprezentată de către avocatul Dorel Rotaru, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către SRL „Itria Group”, reprezentată de către avocatul Dorel Rotaru, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de către Societatea cu răspundere limitată „Itria Group”, reprezentată de către avocatul Dorel Rotaru, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

judecătorii

Dumitru Mardari

Mariana Pitic